

[Alfred Jensen.]

betydelig tidligere tidspunkt end det, der er foreskrevet i tjenestemandsløven, og det, der jo iøvrigt er foreskrevet i adskillige overenskomster. Vi ved, at der er adskillige, der udløber til marts. Efter min opfattelse bør man gennemføre en regulering af lønningerne på et betydeligt tidligere tidspunkt end det, der normalt er forudset. Jeg er klar over, at der ikke findes noget pristal på ordinær vis til beregning af de prisstigninger, der har fundet sted siden kronedenskeringen, fordi pristallet, vi får om kort tid, er udregnet i begyndelsen af oktober, og der kommer så ikke noget nyt detailpristal før januar. Men det betyder ikke, at der ikke findes en vej frem, at det ikke er muligt at give månedsreguleringer af tjenestemandslønningerne og arbejderlønningerne, hvis prisstigningerne bliver af en sådan karakter, at det er rimeligt. Det er muligt at beregne et sådant pristal måned for måned, hvis man her i rigsdagen eller hvis regeringen fremsætter ønske derom. Det er min opfattelse, at man bør tilstræbe en sådan ordning, indtil den prisstigningsbølge, der er sat i gang, finder ind i et leje, så man kan sige, der er en vis rolig tid i sigte.

Jeg ville ud over de bemærkninger, jeg har fremsat om forslaget, hvorved jeg henviser til det, jeg sagde i fjor, blot sige, at jeg finder, det er urimeligt, at det tillæg, som foreslås i år, skal bortfalde, hvis pristallet stiger over 309. Det forekommer mig ikke at være rimeligt. Jeg synes, at man burde give denne portion ekstra tillæg til de portioner, der er blevet ydet hidtil, uanset hvordan pristallet bevæger sig opad.

Evald Christensen: Da baggrunden for dette lovforslag er trukket op fra flere sider, skal jeg helt lade denne ligge. Jeg finder det helt rimeligt, sundt og fornuftigt, at man ordner spørgsmålet på denne måde i stedet for først at trække et tillæg fra og så med det samme begynde at arbejde med et nyt tillæg. Det ærede medlem hr. Arnh. Jensen nævnte, at man før havde set det som et mål, at tjenestemandsstanden i hvert fald skulle være fri for økonomiske sorger. Ja, det var jo en smuk tanke, og den har man også bestræbt sig for med rimelighed at gennemføre, men jeg vil dog sige, at der sikkert ingen fare er for, at tjenestemændene vil få for meget i løn, så de har for let ved at være fri for økonomiske sorger.

Jeg vil gerne være med til, at tjenestemændene altid får en forsvarlig løn. Derfor

mener jeg også, det er helt rigtigt, at dette tillæg, som der nu er fremsat forslag om, bliver givet. Jeg ser på den anden side gerne, at vi altid husker på, at tjenestemandstallet ikke bliver uforholdsmæssigt stort. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Gælder det også lærerne?). Dem er der for få af; det er en anden sag. Hvor der er for få, kan vi ikke sætte tallet ned. Vi skal have et antal tjenestemænd, der svarer til det arbejde, der skal gøres, men man skal ikke særlig arbejde på at finde nye tjenestemandstillinger, oprette institutioner her i vort samfund, som kræver nye tjenestemandstillinger, som man måske kunne have undgået. Ellers er jeg og min gruppe enige i og villige til at være med til at føre det foreliggende forslag igennem til lov.

Aage Fogh: Når jeg har bedt om ordet, er det for at gøre nogle bemærkninger, ikke til det foreliggende lovforslag, men derimod til nogle af de betragtninger, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremførte heroppefra. Det ærede medlem og jeg er begge medlemmer af pristalskommissionen og har været stillet overfor det materiale, der har været til rådighed, og jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem vil benytte lejligheden til at sprede mistro også til det nye pristal. Vi har i kommissionen haft lejlighed til en meget grundig gennemgang af hele materialet, og vi har været enige om, mente jeg i hvert tilfælde, at det, der var det vigtigste for os, var at finde et grundlag, som kunne holde, og som kunne anerkendes af befolkningen, af tjenestemændene og af arbejderne.

Det gamle pristal byggede på materiale, som var hentet fra, vi kan vist godt sige udprægede småkærshjem, lavtlønnede arbejdere, lavtlønnede tjenestemænd, og derfor var det samlede indkomstniveau ikke på mere end 5 000 kr. Det har det ærede medlem rettet mange bebrejdelser imod tidligere, og jeg synes, han havde ret i det. Nu bygger vi på en ny metode, idet vi ikke benytter regnskaber som grundlag. Nu benytter vi en spørgemetode, og vi har taget et lidt højere indtægtsniveau, hvorved vi er kommet op på et budget på 10 000 kr. Det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at vi i kommissionen var af den opfattelse, at det var en meget høj indkomst for arbejdere og funktionærer, men departementet viste ved sine undersøgelser, ved sine sammenligninger med skattestatistik, lønstatistik og andet materiale, at det var rigtigt. Når man nåede tallet ca. 10 000, skal der dog føjes til, at det skyldtes for en del,